

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

MARDARI Vitalii XXXXX, născut la XXXXX
domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.07.2019 – 28.11.2019;

Instanța de apel: 18.05.2020 – 21.07.2020;

Instanța de recurs: 16.10.2020 – 02.12.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 28 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Mardari Vitalii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin substanțe narcotice sau analogii acestora pe un termen de 3 ani.

S-a încasat de la Mardari Vitalii în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Mardari Vitalii, urmărind scopul utilizării drogurilor pentru consum personal, păstra fără scop de înstrăinare, în perioada zilei de 11.10.2018, fără autorizația corespunzătoare un pachetel transparent de tip „Zip-lock”, în care se conținea masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare galbenă, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4756 din 29 octombrie 2018 reprezenta produs etnobotanic, care conținea cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, analog al substanței AB-PINACA-CHM care se atribuia la categoria substanțelor psihotrope, neutilizate în

scopuri medicale, cantitatea acestuia fiind de 0,322 g., care prezenta proporții deosebit de mari și care a fost ridicat la data de 11.10.2018, de către colaboratorii de poliție de pe adresa XXXXX.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocata Natalia Găină în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău.

3.1 Procurorul prin cererea de apel a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță prin care Mardari Vitalii să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală și în baza art. 34 alin. (2) lit. b), art. 82 Cod penal, de a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate cu răspunderea materială pe un termen de 4 ani. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal la pedeapsa stabilită de adăugat prin cumul parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2019, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 9 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate cu răspunderea materială pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului, acuzatorul a invocat că, la emiterea sentinței instanța a ignorat faptul, că prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2019 Mardari Vitalii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și în privința lui a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani fără amendă cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Sentința nominalizată nu a fost atacată de participanții la proces și a intrat în vigoare, fapt confirmat și de către inculpat în ședința de judecată, astfel instanța nu a cumulat pedepsele în baza prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

La fel, susține apelantul că, instanța la stabilirea pedepsei în privința inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani nu a luat cont și mulțimea infracțiunilor comise de către Mardari Vitalii anterior, inclusiv și de starea de recidivă periculoasă. Precum și faptul, că Mardari Vitalii este predispus pentru comiterea infracțiunilor, care se atribuie la categoria celor grave.

3.2 Împotriva sentinței a declarat apel și avocata Natalia Găină în interesele inculpatului, prin care a solicitat casarea acestei cu emiterea unei noi hotărâri prin care lui Mardari Vitalii să-i fie aplicată pedeapsă mai blândă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 1 an. De asemenea, să fie casată sentința în parte ce ține de încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 1680 lei în folosul statului.

În motivarea cererii de apel apărarea a invocat că, nu este de acord cu pedeapsa

stabilită lui Mardari Vitalii și o consideră prea aspră, or, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă, luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând-se cont de influența pedepsei aplicate asupra, corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În baza art. 79 Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita, minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu, aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță, excepțională.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, apelul avocatei Natalia Găină în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat. Apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Mardari Vitalii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹, Cod de procedură penală, art. 34 alin. (2) lit. b), art. 82 Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa de 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 4 ani.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal la pedeapsa stabilită i s-a adăugat prin cumul parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2019, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspundere materială pe un termen de 4 ani. În rest, sentința s-a menținut.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează

concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel a menționat că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă, în corespundere cu infracțiunea comisă, care a fost săvârșită în stare de recidivă, or, reieșind din prevederile art. 61 și 75 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților.

În acest sens, instanța de fond la aplicarea pedepsei în privința lui Mardari Vitalii a ignorat faptul că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2019 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și în privința lui a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 ani, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Sentința nominalizată nu a fost atacată de participanții la proces și a intrat în vigoare, faptul confirmat și de către inculpatul în ședința de judecată. Necătând la aceasta instanța de fond nu a cumulat pedepsele în baza prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat că, circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță, nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or, la aplicarea pedepse penale urmează a fi adăugată prin cumul parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2019, cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de 8 ani închisoare cu ispășire în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspundere materială pe un termen de 4 ani.

Astfel, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, adică luând în considerație modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Cu referire la argumentele avocatei Natalia Găină de a fi casat sentința ce ține de încasarea de la inculpatul a sumei de 1680 lei în folosul statului, instanța de apel a menționat că potrivit Legii nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2018, au fost operate modificări la art. 143 Cod procedură penală, potrivit căroră aliniatul (2) al articolului supra a fost abrogat,

potrivit căruia: plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară. Prin urmare instanța de apel a reținut că, la caz a fost efectuat raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-4756 din 29.10.2018 (f.d.16-22), care potrivit cheltuielilor suportate în cadrul examinărilor constituia 1680 lei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani cu suspendarea condiționată a executării, iar prin art. 84 alin. (4) cod penal la pedeapsa stabilită să fie adăugat prin cumul parțial partea neexecutată a pedepsei, fiind stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani și 3 luni cu suspendare condiționată a executării pedepsei prin aplicarea art. 90 Cod penal. La fel, să fie respinsă încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de apel în baza probelor administrate, incorect a fost stabilită pedeapsa, iar soluția emisă este inertă pe speța dată, care derogă de la normele instituite de legiuitor. Astfel, corectarea inculpatului este posibilă fără aplicarea în privința lui a unei pedepse penale mai aspre.

Conform normei incriminate inculpatul în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) Cod penal, prevede ca pedeapsă închisoare de la 1 la 6 ani, iar în coroborare cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și în coraport cu circumstanțele cauzei, personalitatea acestuia concluzionează faptul că aceasta merită de o reducere maximală a pedepsei. La infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noua limită minimă este sub formă de închisoare de 3 luni, deoarece art. 70 alin. (2) limita minimă de aplicare a pedepsei cu închisoare este de 3 luni.

Soluția deciziei privind respingerea solicitării avocatului și menținând soluția instanței de fond privind încasarea cheltuielilor de judecată este neîntemeiată, deoarece conform art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, plata expertizelor judiciare se face din contul bugetului de stat și nu din contul inculpatului.

Prin urmare, expertiza a fost ordonată de către organul de urmărire penală în rezultatul săvârșirii infracțiunii de către inculpat, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs depuse de apărătorul Russu Alexandr, instanța a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârea recurată este conformă legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să o afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția instanței de apel adoptată pe caz în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului.

În corespundere cu dispoziția art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către titularul cererii de recurs.

Astfel, cu titlu introductiv, Colegiul menționează că invocarea unor pretense erori admise de instanța de apel urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu. În speță, recurentul, invocând temeiul de casare prevăzut de pct. 6), menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea de apel, totodată nespecificând expres asupra cărora anume motive nu s-a pronunțat instanța. De asemenea, avocatul Russu Alexandr pretinde că hotărârea atacată este insuficient de motivată.

Din conținutul recursului declarat de apărătorul inculpatului se face referire la temeiul de casare din art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, intervenind cu solicitarea de a se dispune casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, prin care lui Mardari Vitalii în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Analizând textul cererii de apel în paralel cu cel din recurs, instanța constată că ambele cereri critică aceleași chestiuni de drept – neaplicarea față de inculpat a art. 79 și 90 Cod penal. Însă, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de

manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiunea săvârșită, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La fel, Colegiul specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

În toate cazurile, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz anume în această consecutivitate și s-a realizat. De aceea, Colegiul apreciază că recursul declarat de avocatul Russu Alexandr este mai degrabă un „apel deghizat”, decât un „efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară”, care se bazează în mod esențial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există „circumstanțe cu caracter substanțial și convingător”, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel în latura stabilirii pedepsei.

Conform materialelor dosarului inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și prin cerere a solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Infracțiunea comisă de Mardari Vitalii, prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Din cele menționate, instanța de apel a ținut cont de cerințele atât ale acuzatorului de stat cât și ale apărătorului, a caracteristicii inculpatului și impactul infracțiunii asupra societății și a corectat eroarea instanței de fond stabilind conform art. 84 alin. (4) Cod penal pedeapsa definitivă sub formă de 8 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspundere materială pe un termen de 4 ani.

Prin urmare, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel pe deplin corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanța a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei. Iar faptul că articolul dat prevede micșorarea termenului pedepsei, nu obligă instanța să aplice cea mai blândă

pedeapsă, ci impune să studieze și să aplice cea mai corectă și favorabilă pedeapsă față de inculpat.

Conform art. 75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2019 de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și în privința lui a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Sentința nominalizată nu a fost atacată de participanții la proces și a intrat în vigoare, fapt confirmat și de către inculpat în ședința de judecată. Faptul că anterior a încălcat legea și prin prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală inculpatului i-a fost micșorată pedeapsa, aceasta nu a corectat inculpatul în stoparea comiterii infracțiunii.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Anume reieșind din aceste prevederi legale, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel a aplicat pedeapsă, ținând cont pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art. 7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, criterii stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care fac parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de condițiile de viață, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării dânsului, cu atât mai mult că nu este la prima abatere legală, anterior fiind condamnat.

În subsidiar, Colegiul mai evidențiază că stabilirea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, o sarcină care îi revine legislatorului, care stabilește pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal prin fixarea unor limite minime și maxime ale acestora, în conformitate cu importanța abstractă a valorii sociale protejate, iar pe de

altă parte, o sarcină pe care instanța o realizează în limitele stabilite de lege.

Afirmația recurentului precum că instanța de fond nefondat a încasat suma de 1680 lei de la inculpat, Colegiul penal o reține ca fiind argumentată poziția instanței de apel, deoarece, potrivit art. 227 Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și aceste cheltuieli judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, iar conform alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

În cazul supus judecării, cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei au fost suportate de stat pentru efectuarea expertizei tehnico-științifică nr.34/12/1-R-4756 din 29.10.2018.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, astfel, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

De menționat că, dosarul penal a fost examinat de instanța de recurs și referitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată și a constatat că, instanța de apel corect și motivat a conchis necesitatea încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat în folosul statului, concluzie pe care o preia în deplină măsură instanța de recurs.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe MARDARI Vitalii XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion